

סוכן הפניקס האיש שלי

דואג לך, חושב עליך, עומד מאחוריך.

עיצוב סטודיו ממו דד

הפניקס הישראלי, מחברות הביטוח המובילות בישראל, מקדישה משאבים רבים לטיפוחם המקצועי של סוכניה ומציבה אותך הקוץ במקד תשומת לב.

סוכני הפניקס, הקבוצה המובילה בענף, מוכנה תמיד לשירותך במקצועיות ובנאמנות.

הפניקס הישראלי חברה לביטוח בע"מ
בניז הקובץ א (א)ו איג

Sherover Theatre, Jerusalem
May 29, at 9 p.m.
May 30, 31, at 8:30 p.m.
June 1, at 6 p.m.

COMPANIA NACIONAL DE DANZA

Artistic Director: **Nacho Duato**

ROMEO AND JULIET

Ballet in two acts

Music: **Sergei Prokofiev**

Choreography: **Nacho Duato**

General concept of costumes, scenography and lighting: **Nacho Duato**

Costume design: **Lourdes Frias**

Scenic design: **Carlos Pujol** and **Pablo Rueda** (Centre Cultural Sant Cugat)

Lighting: **Nicolas Fischtel** (based on the work of Miguel Angel Camacho)

Music recorded by the Bohemian Orchestra conducted by **Pedro Alcalde**

dancers:

Romeo: **Ivano Rossetti** Juliet: **Mar Baudesson**

Juliet's Mother: **Lesley Telford**

Juliet's Father: **Thomas Klein**

Mercutio: **Luis Martín Oya**

Tybalt: **Patrick de Bana**

Nurse: **Yoko Taira**

Paris: **Nicolás Maire**

Benvolio: **Sebastien Mari**

The Capulets: **Luisa Maria Arias, Emilija Jovanovic, Ana María López, Ruth Maroto, Alexandra Scott, Muriel Romero, Karen Waldie, José A. Beguiristáin, Nicolo Fonte,**

Demond Hart, Livio Panieri

The Montagues: **Iratxe Ansa, Emanuelle Broncin, Africa Guzmán, Catherine Habasque, Cristina Hortiguela, Elia Lozano, Antonio Calero, Toni Fabre, Jesus Pastor**

Artistic Director: **Nacho Duato**

Artistic Coordinator: **Kevin Irving**

Assistant to the Artistic Director: **Carlos Iturrioz**

Ballet Mistress: **Irena Milovan**

Pianist: **Jeronimo Maesso**

Production: **Isabel Sánchez**

Press and Public Relations: **Maite Villanueva**

Administration: **Carmen Arranz**

Technical Director: **Adolfo Myer**

Asst. Tech. Director: **Paco Segura**

Technical Staff: **Marcelo Suarez, Luis Garcia, Lucas Gonzalez, Juan Carlos Gallardo, Jesus Santos, Pedro Alvaro, Ignacio Rodriguez, Javier Cabellos, Rafa Gimenez, Reyes Sanchez, Ismael Aznar, Genoveva Bon, Juana Cuesta, Valeriana Bon, Jose Luis Mora**

Physiotherapists: **Mateo Martin, Francisco Manzanera**

World premiere by Compania Nacional de Danza, 8th January, 1998

Length of performance: approx. 150 min. (including intermission)

INAEM - Ministerio de educación y cultura

The Israel Festival, Jerusalem wishes to thank Mr. Julio Alvarez whose generous help made possible the tour of the company to Israel.

Compania Nacional de Danza

The Spanish National Dance Company was founded in 1979. At first it was named Ballet Nacional de Espania Classico. Victor Ullate, a former soloist of Maurice Bejart's "Ballet of the XXth Century", was appointed as its first artistic director.

Maria de Avila became its artistic director in 1983. She added works by such choreographers as George Balanchine and Antony Tudor to its repertory and invited the American-born dancer Ray Barra to be her assistant director, a post he held until 1990.

In December 1987, the famous Russian ballerina Maya Plisetskaya was appointed artistic director.

In 1990, Nacho Duato, the former soloist of the Nederlands Dans Theatre, became the company's artistic director. Duato consolidated the company, led it forward and it has since become a dance company of international renown. To achieve this goal, he added many new works by other choreographers as well as creating many new works for it himself. Without neglecting its classical concept, the company became more contemporary in style. For Duato, the riches of Spanish culture and folklore constitute an inexhaustible source of inspiration.

During his directorship, the company has built up a solid national and international reputation, touring all over the world, receiving many important prizes. It has appeared in many countries, among these France, Austria, Germany, Switzerland, Cuba, Taiwan, Israel, Russia, Mexico, Italy, Venezuela, Japan, Argentina, Puerto Rico, the United Kingdom, Canada, the U.S.A., Peru, Colombia, Holland, Belgium, Finland, Greece, Brazil and Hong Kong.

Nacho Duato

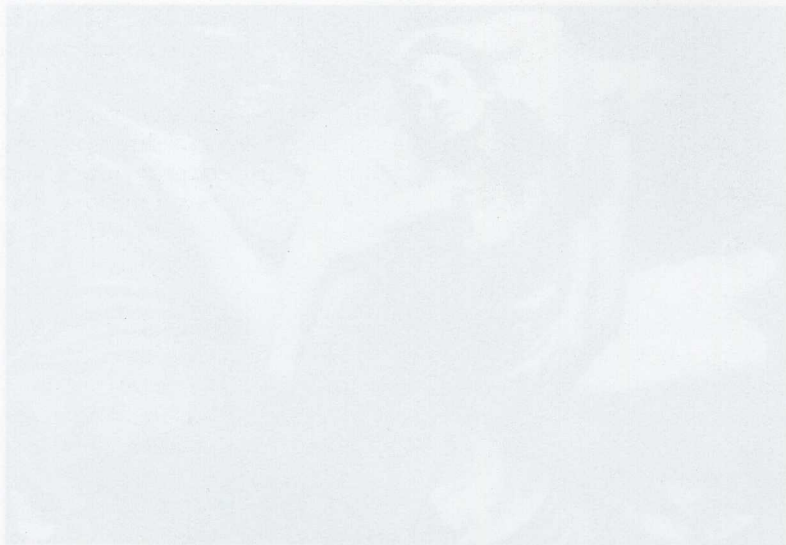
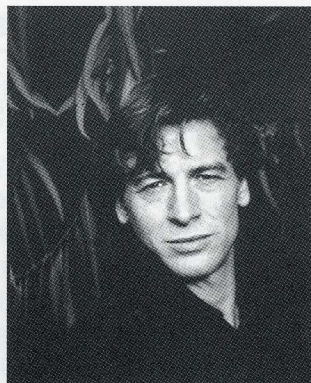
Nacho Duato was born in 1957 in Valencia, Spain. At the age of 18, he began his ballet education at the Rambert School in London, later enrolled in the Mudra School, founded and lead by Maurice Bejart in Brussels and completed his studies at the Alvin Ailey American Dance Center in New York.

In 1980, Duato signed his first professional contract with the Gullberg Balletten in Stockholm. A year later, Jiri Kylian brought him to his company, the Nederlands Dans Theater in the Hague, where he quickly became a leading soloist, receiving the VSCD Golden Dance Award in 1987.

A year later he was appointed Resident Choreographer of the NDT. His choreographic work soon became well known and he was invited to create for many companies, among them the Cullberg Balletten, Les Grands Ballets Canadiens, the ballet of the Deutsche Oper in Berlin, Australian Ballet, Ballet Gulbenkian of Portugal, the Finnish Opera ballet and the American Ballet Theatre.

In 1995 he became a Chevalier dans l'Ordre des Arts et des Lettres, bestowed by the government of France and in 1998 the Spanish government awarded him the Golden Medal of Merit in Fine Arts.

Duato was invited by the Spanish Ministry of Culture to lead the Compania Nacional de Danza in 1990, a post which he holds till this day.

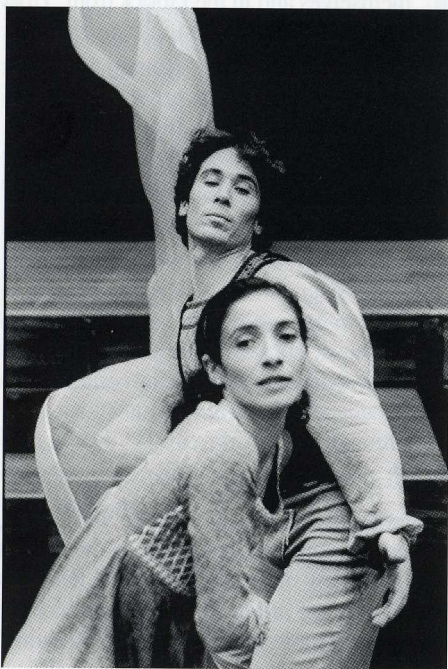

Romeo and Juliet

Romeo and Juliet is the first full-length ballet created by Nacho Duato for the Compania Nacional de Danza with two acts, based on the music composed by Sergei Prokofiev. It faithfully follows Shakespeare's tragedy about the star-crossed lovers of Verona. All the thirty dancers comprising the company take part in it.

Undoubtedly, creating *Romeo and Juliet* was a challenge for the choreographer, as well as for all other artists involved in its creation. According to Nacho Duato, the idea of creating a ballet based on a work by Shakespeare was in his mind for many years. When he felt he and his dancers were ready for this formidable task, he decided to take this important step in his career as a choreographer.

Romeo and Juliet was originally commissioned by the Bolshoi Ballet in 1934. A year later Prokofiev completed the score, but due to several difficulties that arose, staging it was postponed indefinitely.

The first performance took place in December, 1938, in Brno (capital of Moravia, in the Czech Republic). The choreographer was a well-known Czech artist, Ivo Vania Psota. In 1940 the Kirov Ballet (of St. Petersburg, then Leningrad), premiered its version, created by the choreographer Leonid Lavrovski with Galina Ulanova in the role of Juliet.

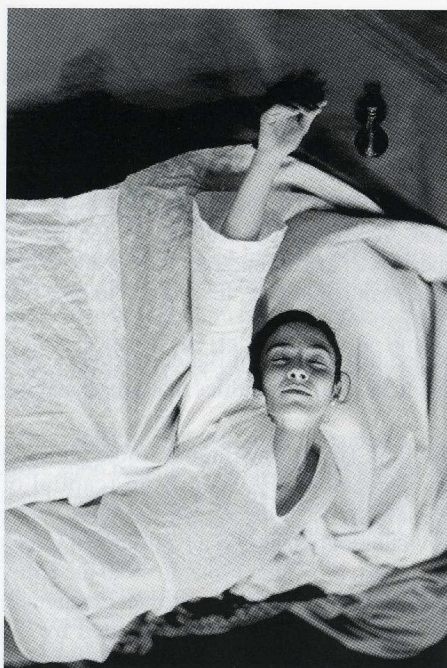
Since then, numerous versions have been presented all over the world. Among the distinguished choreographers who used Prokofiev's music were Frederick Ashton, John Cranko, John Neumeier, Laszlo Seregi, Kenneth MacMillan, Heinz Spoerli, Angelin Preljocaj and many others.

Nacho Duato has attempted to create a humanistic version of the tragedy, bringing it closer to contemporary men and women, always by means of movement. Duato's work focuses on the expression of Shakespeare's drama through dance alone,

discarding other theatrical elements.

Duato's version of *Romeo and Juliet* is not just the particular story of the protagonists, but also emphasizes the universal aspects, which were always present in Shakespeare's play: how passion and love can overcome the terrible obstacles of hatred and disregard for other human beings' feelings, which separate and isolate them from one another. It is therefore a story for all seasons, which carries a message for contemporary society about the reality we live in.

The costumes for *Romeo and Juliet* were designed by Lourdes Frias. Her creations are original and expressive. Her interests have led her from fashion and costume to the

related fields of design, such as painting and industrial design. For ten years she studied and worked with well-known fashion designers in London. She returned to her native Spain, to work with Adolfo Dominguez.

Romeo and Juliet is her first collaboration with Nacho Duato and her first attempt at creating stage costumes. She regards her designs as an integral part of the choreography, adapting medieval aspects of clothing to the moving human figure. There is a clear oriental influence in her work, reflected both in the designs themselves and in the fabrics from Tibet and India she has used in the costumes.

The scenic design for Romeo and Juliet by Rueda and Pujol presents a visual image of pure lines and open spaces, lending itself to a wide spectrum, of stage possibilities, being by its very nature multifunctional.

Romeo and Juliet

A synopsis of the ballet

Act One

Romeo, a young man, the son of the Montague family of Verona, in love with a girl, leaves the company of his friends to look for her. The townspeople gather in the market place. Suddenly an argument between Tybalt, a nephew of the Capulets, and Romeo's friends breaks out. As the Capulets and Montagues are implacable enemies, a fight between them ensues. The Prince of Verona arrives and orders them to stop the fighting.

In her room, Juliet, a daughter of the Capulets, is with her nurse. Her parents enter and introduce her to Paris, a young noble, who wishes to marry her.

A ball at the house of the Capulets. The guests arrive. Among them - disguised in a mask - is Romeo. His friend Mercutio realizes Romeo is in love with Juliet. He tries to distract Tybalt, but he recognises Romeo and orders him to leave the Capulets' house. But Juliet's father intervenes and a quarrel is avoided.

Juliet, unable to sleep because of her thoughts about Romeo, comes onto the balcony of her chamber. Romeo suddenly appears in the garden below her balcony. They profess their love for each other.

Act Two

The townspeople are having fun in the market place. Romeo is in a pensive mood. Juliet's nurse struggles through the crowd, looking for Romeo, to deliver from his beloved Juliet a letter telling him she will be his bride.

The lovers are secretly married by Friar Lorenzo.

In a fight, Tybalt kills Mercutio. Romeo avenges his friend's death by killing Tybalt. Because of his bloody deed, Romeo has to flee Verona.

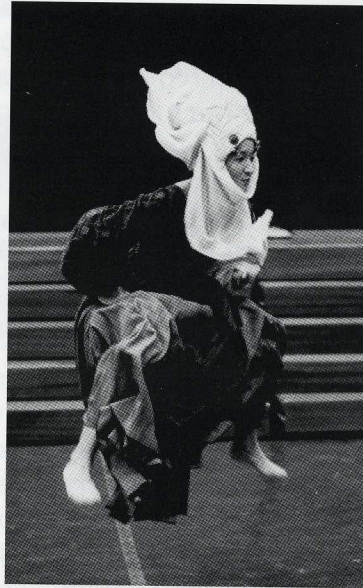
Before Romeo leaves Verona for Mantua, the lovers spend the night together. The nurse warns her about her father's intent to marry her to Paris. Juliet refuses to wed Paris, her father is enraged and she runs to Friar Lorenzo for help. He gives her a potion, which will make her seem dead.

That night Juliet consents to marry Paris. She swallows the potion, and next morning her parents, thinking she has committed suicide, mourn her death. She is to be buried in the family vault.

In the meantime, Lorenzo has sent a message to be delivered to Romeo, advising him to return to Verona and take his beloved from the family grave, after she has awakened.

Romeo, who has not received the message, is stricken with grief when he hears that Juliet is dead. He hurries to Verona, enters the vault and encounters Paris, whom he kills. Seeing his beloved dead, Romeo takes poison and dies. Juliet awakens and seeing her lover is dead, takes his dagger and kills herself. The lovers are finally united -- in death.

Grief over the tragic end of the lovers finally brings the Montagues and the Capulets to end their feud.

תקציר העלילה

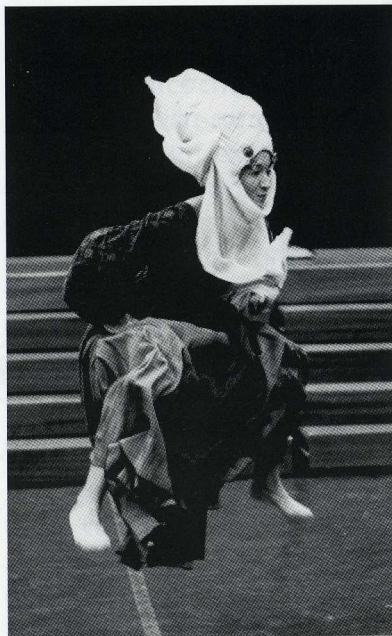
מערכה ראשונה

רומיאו, בחור צעיר, בן למשפחת מונטגיו מוורונה, מאוהב בנערה. הוא עוזב את חברות רעיו לחפש אותה. אנשי העיר מתקבצים בכך השוק, כשלפתע פורץ ריב בין טיבלט, אחד מבני משפחת קפולט, וצעירי משפחת מונטגיו. היות ושתי המשפחות מסוכסכות, פורצת קטטה. נסיך ורונה מגיע, ומשליט סדר. בחדרה, יוליה, בת משפחת קפולט, משוחחת עם אומנתה. הוריה נכנסים לחדר ומציגים בפניה את פאריס, אציל צעיר, המבקש לשאת אותה לאשה. נשף בבית הקפולטים. האורחים מגיעים. ביניהם, מסכה על פניו, רומיאו. ידידו מרקוצ'יו נוכח שרומיאו מאוהב ביוליה. הוא מנסה למנוע מטיבלט לגלות מי האורח במסכה, אבל מתגלה שזהו רומיאו, וטיבלט מגרש אותו מהנשף בבית קפולט. אביה של יוליה מתערב והריב נמנע. יוליה, מחשבות טורדות את שנתה של יוליה ומשום שאינה מסוגלת להרדם היא יוצאת אל מרפסת חדרה. לפתע מופיע רומיאו בגינה שלרגליה. הם מתוודים זה באוזני זו על האהבה שביניהם.

מערכה שנייה

אנשי העיר מתקבצים בשוק ומשתעשעים. רומיאו במצב רוח מהורהר. אין הוא מסוגל לחשוב אלא על אהבתו ליוליה. אומנתה של יוליה מגיעה ומחפשת אחריו בין ההמון, כי עליה לתת לו את מכתבה של יוליה אליו, בו היא מודיעה לו שהיא מוכנה להנשא לו. הנזיר לורנצו משיא אותם בסתר זה לזו. בשעת קטטה הורג טיבלט את מרקוצ'יו. רומיאו נוקם את נקמת רצח ידידו והורג את טיבלט. בשל כך נאלץ רומיאו לברוח מהעיר ורונה. לפני שרומיאו נמלט למנטואה, הוא מבלה ליל אהבה עם יוליה. האומנת מזהירה את יוליה, שהוריה מתכננים להשיאה לפאריס. יוליה מסרבת להיות לאשת פאריס והוריה זועמים על סירובה. היא בורחת אל הנזיר לורנצו, ומבקשת את עזרתו. הוא נותן לה בקבוקון עם סם-שינה, שאם תבלע אותו, הכל יחשבו שהיא מתה. אבל, כך הוא מבטיח לה, היא תתעורר לחיים כעבור 48 שעות. באותו הלילה יוליה מודיעה להוריה שהיא מסכימה להינשא לפאריס. היא בולעת את הסם. בבוקר מגלים הוריה את מותה ומתאבלים עליה, הם סבורים שהתאבדה. היא אמורה להקבר באחוזת הקבר של משפחתה. בינתיים שולח לורנצו שליח למנטואה, בו הוא מודיע לרומיאו, שעליו לשוב מיד לוורונה ולקחת את אהובתו מאחוזת-הקבר, כאשר תקיץ מתרדמתה. אבל לרומיאו, שלא קיבל את ההודעה, מגיעה השמועה על מותה של יוליה. הוא חוזר מיד לוורונה, וכאשר נכנס רומיאו לקבר הוא פוגש שם את פאריס והורג אותו. כאשר הוא רואה את אהובתו מתה, הוא בולע רעל ונפטר. יוליה מתעוררת, ומוצאת את רומיאו מת. היא נוטלת את פגיונו, ומתאבדת. לבסוף מאוחדים הנאהבים – במותם. האבל על מותם הטראגי של צאצאיהם מביא את אנשי בית קפולט ובני מונטגיו להשלים אלה עם אלה.

ממוסקבה עוד בשנת 1934. הוא סיים את ההלחנה שנה אחר כך. אבל בשל קשיים בירוקרטיים שונים, נדחה הביצוע לזמן אחר. הבכורה העולמית של היצירה התקיימה בעיר ברנו (בירת מורביה, כיום ברפובליקה הצ'כית), בחודש דצמבר שנת 1938. הכוריאוגרף היה יוצר צ'כי חשוב בשם, Ivo Vana Psota.

בלט קירוב מסנט-פטרבורג (אז: לנינגרד) הציג לראשונה את גירסתו שלו בשנת 1940. הכוריאוגרף היה ליאוניד לברובסקי, ואת התפקיד הראשי של יוליה רקדה הבלרינה הגדולה גלינה אולנובה.

מאז עסקו כוריאוגרפים ידועי-שם רבים בנושא. בין הכוריאוגרפים שיצרו גירסאות משלהם למוסיקה של פרוקופייב היו פרדריק אשטון, ג'ון קרנקו, ג'ון נוימאיר, לסלו שרגי, קנת מק-מילן, היינץ שפרלי, אנג'לין פרלז'קז' ורבים וטובים נוספים.

נאצ'ו דואטו ביקש ליצור גירסה מאוד אנושית, ולספר את העלילה בעזרת התנועה והמחול לבדם, במונחים בני זמננו. לשם כך ויתר על אמצעים בימתיים.

בגירסתו ביקש דואטו להבליט היבטים אוניברסאליים במחזהו של שקספיר, כגון, כיצד אהבה ורגשות עזים מסוגלים להתגבר

על מכשולים של איבה המפרידה ומבודדת אנשים זה מזה. על כן זה סיפור לכל עת הנושא תמיד מסר עכשווי, רלוונטי גם למציאות החיים המודרניים.

את התלבושות ל"רומיאו ויוליה" עיצבה לורדס פריאס. העיצוב שלה מקורי ועז ביטוי. היא החלה את דרכה כמעצבת אופנה, והרחיבה את תחום פעילותה לציור ועיצוב תעשייתי. במשך עשור שנים עבדה עם מעצבי-אופנה ידועי-שם בלונדון. היא שבה לספרד, ארץ מולדתה, על מנת לעבוד עם המעצב אדולפו דומינגס. "רומיאו ויוליה" היא עבודתה הראשונה עם דואטו, ונסיון ראשון שלה לעצב תלבושות בימה. בעיניה התלבושות הן חלק בלתי נפרד מהכוריאוגרפיה. היא סיגלה לתלבושות מרכיבים של סיגנון התלבושת בימי הביניים לצרכי ההפקה, וכן ניכרת בעבודתה השפעה של המזרח הרחוק, על ידי שימוש בבדים מטיבט ומהודו.

עיצוב חלל הבימה על ידי רואדה ופוחול מתבסס על קווים נקיים וחללים פתוחים, ואלה ניתנים לשימוש במגוון רחב של אפשרויות בימתיות על ידי הכוריאוגרף, בהיותם בעצם מהותם רב-תכליתיים.

נאצ'ו דואטו

נאצ'ו דואטו נולד בשנת 1957 בספרד, בעיר ולנסיה. בגיל 18 החל ללמוד בלט בבית הספר של "להקת ראמבר" בלונדון. מאוחר יותר עבר לבית-ספרו של מוריס בז'אר, MUDRA, בבריסל, והוא סיים את לימודיו בבית-הספר שליד להקתו של אלון אייל, בניו-יורק.

בשנת 1980 חתם דואטו על חוזה ראשון כרקדן עם להקת "בלט קולברג" בסטוקהולם, שוודיה. שנה אחד כך הזמין אותו ירי קיליאן להצטרף להקת "תיאטרון המחול הנדרלנדי" (NDT) בהולנד. עד מהרה הוא נעשה לרקדן מרכזי בלהקה זו, ובשנת 1987 זכה בפרס-הזהב לרקדן, הוא ה-VSCD.

שנה אחר כך התמנה דואטו להיות כוריאוגרף-הבית של ה-NDT. עד מהרה התפרסמו עבודותיו והוא הוזמן ליצור עבור להקות שונות, ביניהן: להקת קולברג, הבלט הקנדי, בלט האופרה של ברלין, הבלט האוסטרלי, בלט גולבנקיאן (פורטוגל), בלט האופרה של הלסינקי (פינלנד) ו"תיאטרון הבלט האמריקני" בניו-יורק.

בשנת 1996 הוענק לו התואר "אביר מסדר האמנות והספרות" על ידי ממשלת צרפת.

בשנת 1998 הוענקה לו "מדליית הזהב על הצטיינות באמנויות" על ידי ממשלת ספרד.

נאצ'ו דואטו הוזמן בשנת 1990 על ידי מינהל התרבות של ספרד לקבל על עצמו את ניהולה האמנותי של הלהקה הלאומית במדריד, תפקיד בו הוא מחזיק עד היום.

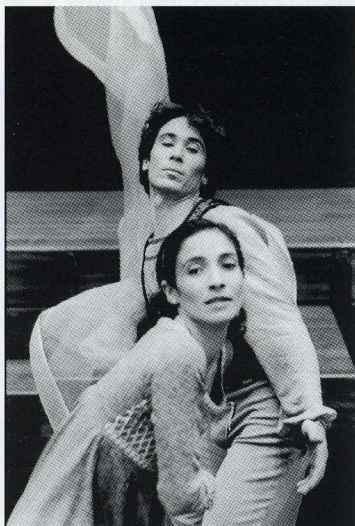
רומיאו ויוליה

"רומיאו ויוליה" הוא הבלט הראשון באורך מלא שיצר נאצ'ו דואטו עבור הלהקה הלאומית של ספרד. הבלט מוסר בנאמנות את ההתרחשויות בטרגדיה מאת שייקספיר על אודות האוהבים מוורונה, לפי המוסיקה שיצר לנושא זה המלחין הרוסי סרגיי פרוקופייב. כל רקדני הלהקה (כשלושים במספר) משתתפים בו. בלי ספק, היה זה אתגר רציני לכוריאוגרף ולכל הצוות שעבד עימו.

לדבריו, הרעיון ליצור בלט לפי אחד ממחזותיו של שייקספיר העסיק אותו זמן רב. כאשר חש שהוא ורקדניו מוכנים למשימה נכבדה זו, החליט נאצ'ו דואטו לגשת לעבודה, המהווה שלב חשוב בדרכו ככוריאוגרף.

המוסיקה ל"רומיאו ויוליה" הוזמנה אצל פרוקופייב על ידי להקת הבלט של הבולשוי

להקת המחול הלאומית של ספרד

להקת המחול הלאומית של ספרד נוסדה בשנת 1979. תחילה היא נקראה "הבלט הקלאסי הלאומי הספרדי". ויקטור אולטה, מי שהיה שנים רבות מסולני להקתו של מוריס בז'אר, "בלט המאה ה-20" שבבריסל, מונה להיות המנהל האמנותי הראשון.

בשנת 1983 מונתה מריה דה אווילה למנהלת אמנותית של הלהקה. היא הוסיפה לרפרטואר הלהקה יצירות מאת ג'ורג' בלנשין ואנטוני טיודור. היא הזמינה את הרקדן האמריקני ריי בארא להיות לעוזרה בניהול האמנותי. הוא החזיק במשרה זו עד שנת 1990.

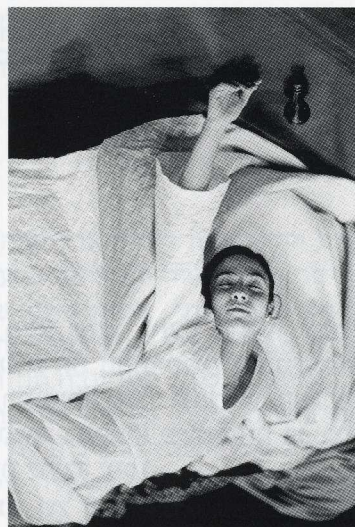
בחודש דצמבר שנת 1987 מונתה הבלרינה הרוסית המפורסמת מיה פליסצקיה להיות המנהלת האמנותית של הלהקה.

בשנת 1990 היא הוחלפה על ידי נאצ'ו דואטו,

ששימש שנים ארוכות כסולן ב"תיאטרון המחול הנדרלנדי"-NDT, שניהל הכוריאוגרף יירי קיליאן. דואטו גיבש את הלהקה הלאומית הספרדית, שהפכה להיות להקה בעלת מוניטין בינלאומי. הוא הוסיף יצירות רבות לרפרטואר שלה, מחולות מאת

כוריאוגרפים שונים וכן את עבודותיו שלו. בלי לזנוח את המסורת הקלאסית, הפכה הלהקה למודרנית יותר בסיגנון שלה. לדידו, אוצר התרבות הספרדית ומסורת הפולקלור שלה הם מקור לא אכזב של השראה.

בתקופת ניהולו, זכתה הלהקה להכרה בינלאומית רחבה, זכתה בפרסים חשובים וסיירה בארצות רבות ביניהן צרפת, אוסטריה, גרמניה, שווייץ, קובה, טאיוון, ישראל, רוסיה, מקסיקו, איטליה, ונצואלה, יפן, ארגנטינה, פורטו ריקו, בריטניה, קנדה, ארה"ב, פרו, קולומביה, הולנד, בלגיה, פינלנד, יוון, ברזיל והונג-קונג.

Support for Israeli artists and audience development projects is raised by the Israel Festival Network which gratefully acknowledges the generous contribution of the following sponsors:

אגודת ידידי פסטיבל ישראל מודה
 על התרומות הנדיבות של:

Free Outdoor Performances:

Anonymous
 Andrea and Charles Bronfman
 The Crown Family
 The Doron Foundation for Education and Welfare
 The Rockefeller Foundation

מופעי חוץ ללא תשלום:

אנונימי
 אנדריאה וצ'רלס ברונפמן
 משפחת קראון
 קרן דורון להשכלה ורווחה
 קרן רוקפלר

Israeli Productions in the Israel Festival:

The Beracha Foundation
 Nathan Cummings Foundation
 Delta Three, Inc.

הפקות ישראליות בפסטיבל:

קרן ברכה
 קרן נתן קמינגס
 דלתא שלוש

Ticket Subsidies for Soldiers and Seniors:

Anonymous
 International Members, Israel Festival Network
 The Henry and Berenice Kaufmann Foundation
 S.H. and Helen Scheuer Family Foundation

כרטיסים מסובסדים לחיילים ולקשישים:

אנונימי
 חברי אגודת הידידים
 קרן הנרי וברניס קאופמן
 קרן משפחת הלן שואיר

Business Sponsors for Festival Network Events:

Sara Lee Corporation
 Tina Davis Design

נותני חסות עסקיים לפסטיבל:

שרה לי
 עיצוב טינה דייוויס-שניידר

**Special Thanks to the Steering Committee of
 The Israel Festival Network:**

Idit Amihai, Deb Arnold, Shula Ben Ari, Yoav Freiberg,
 Israella Goldblum, Dorothy Harman, Sara Hazan, Janis Levine,
 Debbie London-Ben Ami, Nirit Nelson, Shawn Slutsky,
 Tina Davis-Snyder, Ruth Cummings Sorensen, Hanna Youval,
 Linda Zisquit, Debra Pell.

**תודה לועד המייסד של אגודת ידידי
 פסטיבל ישראל:**

דב ארנוולד, שולה בן-ארי, ישראלה גולדבלום, דורותי
 הרמן, לינדה דיסקוויט, שרה חזן, חנה יובל, יונתן
 לבני, נירית נלסון, רות קמינגס-סורנסון, שון סלוצקי,
 עידית עמיחי, דברה פל, יואב פרייברג, רות קלדרון,
 אלן שמואלוף, טינה דייוויס-שניידר

Israel Festival Network Membership as of April 1999 (list in formation):

Young Patrons

Karen Brooks Hopkins*, Mrs. Benjamin Josefsohn*, Honor McGee*, Elinor G. Ratnor*

Friends

Eva Chviatkowski*, Beatrice Cummings mayer*, Barbara & Oscar H. Feldman*, Yisraela and Amiram Goldblum*, Renata Perez Gordon, Sara Hazan, Dr. Gerald Pulvermacher*, Cindy Miller*, Nigel Savage, Richard & Jeanne Siegel*, Dr. Jack Stern*, leon & Sandra Weiner

Supporters

Ruth & Stephen Durchslag*, Yoav Reinhard Freiberg

Sponsors

Harvey & Jayne Beker*, Jules & Lynn Kroll*, James & Tina Davis Snyder, Elie C. Wurtman

Benefactors

The Crown Family*, Julie & Peter Cummings*, Ruth Cummings Sorensen, Mrs. Ann Kaplan-Fippinger, Helene C. Karp*, Robert K. kraft Family Fund*, Debra F. Pell, Miriam & Henry Solan

Corporate/Business Patrons

Delta Three, Inc.

To join the Israel Festival Network or to make a donation,
 please contact the Israel Festival, Jerusalem, P.O. Box 4409,
 Jerusalem 91044, Fax: 02-5669850.

על מנת להצטרף או לתרום, אנא פנו בכתב לפסטיבל ישראל,
 ירושלים, ת.ד. 4409, ירושלים 91044, פקס 02-5669850.

* international members

מנהל אמנותי: נאצ'ו דואטו

מתאם אמנותי: קווין אירווינג

עוזר למנהל האמנותי: קרלוס איטוריוז

בלט-מיסטרס: אידנה מילובן

פסנתרן: חרונימו מאסו

הפקה: איסבל סנצ'ז

יחסי ציבור ועיתונות: מייטה וילנואבה

מינהל: כרמן ארנז

מנהל טכני: אדולפו מאייר

עוזר למנהל הטכני: פאקו סגורה

צוות טכני: מרצ'לו סוארז, לואיס גרסיה, לוקס גונסלס, חואן קרלוס חיירדו, חסוס סנטוס, פדרו אלוורו, איגנסיו רודריגז, חאווייר קביוס, ראפא חיימינס, רייס סנצ'ז, איסמאל אזנר, חנובה בון, חואנה קואסטה, ואלריאנה בון, חוסה לואיס מורה
פיזיותרפיסטים: מטאו מרטין, פרנסיסקו מנזרה

הבכורה עולמית על ידי "להקת הבאלט הלאומית של ספרד" ב-8 בינואר 1998

משך ההופעה: כ-150 דקות (כולל הפסקה)

INAEM – משרד החינוך והתרבות של ספרד

פסטיבל ישראל ירושלים מבקש להודות למר חוליו אלוארס, שעזרתו אפשרה את סיור הלהקה בארץ.

ספרות ■ אמנות פלסטית ■ מחול ■ בידור
מוסיקה ■ תיאטרון ■ טלוויזיה ■ קולנוע

www.axioma.co.il

מגזין תרבות באינטרנט

The Israel Festival, Jerusalem 1999
gratefully acknowledges support
from its public sponsors:

הנהלת פסטיבל ישראל, ירושלים 1999
מודה למוסדות ולגורמים הבאים שתודות להם
התאפשר קיומו של הפסטיבל:

חברי עמותת הפסטיבל:

דן הלפרין - יו"ר
זאב בירגר
יצחק (זיטו) בן-ניסים
אורי בר-נר
מירב גרי-כהן
רענן דינור
מיכל זמורה-כהן
רות חשין
ארנן יקותיאל
ישראל כהן
דני כירם
מילו כרמון
יונתן ליבני
ברי סברסקי
הרי ספיר
עודד פלדמן
שבי שי

צוות הפסטיבל:

יוסי טל-גן, מנכ"ל
מיכה לבינסון, מנהל אמנותי
מירי מניר, מפיקה
אנדרה טובול, מפיק טכני
נעה רון, עוזרת למנהל אמנותי
מלכי אמיר, מנהלת משרד
אמי ספרד, מזכירה
ורד שביט, עוזרת הפקה
מאיה ויינצקי, מזכירת הפקה
עירית לוי-קמפוס, הנהלת חשבונות
יואל פאר, מנהל שיווק ומכירות
אברהם בכר ושוח', ראיית חשבון
בן-דוד-אברהם-הכהן, יעוץ משפטי
תאום מדיה
הפקות הדור החדש
יחסי ציבור
לפידות יחסי-ציבור
עתונות חוץ
קובי נתן
ניהול חסויות ופרסום
יוסי נבון - נבון ארט בע"מ

הגורמים המסייעים:

עיריית ירושלים
אגף התרבות
מופעי חוצות, שיווק וקישוט, סבסוד עולים ותושבי שכונות
האגף לאומנויות
רשות הקליטה העירונית
תיאטרון ירושלים
החברה הארצית למתנ"סים
קן לסבסוד תושבי עיירות פיתוח ושכונות
רשות השידור
קול ישראל
הטלוויזיה הישראלית
גלי צה"ל
הערוץ השני - חברת החדשות
ערוץ 8
משרד החינוך
הגף לקידום תרבות ואמנות בשכונות ובעיירות הפיתוח
אגודת ידידי הפסטיבל - Network

We would like to thank the following
governments and their respective
embassies for their generous support:

 The British Council,
Canada, France, Poland, Spain

חסויות מסחריות:

בנק לאומי
בנק הפועלים
בנק דיסקונט
ויזה כ.א.ל.
טלעד
דלתא 3
קווי זהב
ידיעות אחרונות
אל-על
חברת החשמל
צ'מפיון מוטורס - אודי
הפניקס

המוסדות התומכים:

משרד החנוך התרבות והספורט
מינהל התרבות והאמנות
אגף התרבות והאמנות
Ministry of Culture

משרד החוץ
Ministry of Foreign Affairs

משרד התיירות
Ministry of Tourism

עיריית ירושלים
Jerusalem Municipality

הקרן לירושלים
The Jerusalem Foundation

פסטיבל ישראל, ירושלים, מיסודו של א.צ. פרופס ז"ל, מתקיים בפעם ה-38 והוא חבר באיגוד הפסטיבלים האירופאי.

עיצוב גרפי: נעה צרפתי, נגה כהן, שלי מגדל
עיצוב השער: יפעת רווח
פרסום: אלקה דבש, לירון דיין

תוכניות ערב: יוסי נבון - נבון ארט
עורך התכניה: גיורא מנור

להקת המחול הלאומית של ספרד

מנהל אמנותי: נאצ'ו דואטו

רומיאו ויוליה

בלט בשתי מערכות

מוסיקה: סרגיי פרוקופייב

כוריאוגרפיה: נאצ'ו דואטו

עיצוב כללי של תלבושות, תפאורה ותאורה: נאצ'ו דואטו

עיצוב תלבושות: לורדס פריאס

עיצוב בימה: קארלוס פוחול ופאבלו רואדא

תאורה: ניקולס פישטל (על בסיס עבודתו של מיגואל אנחל קאמאצ'ו)

המוסיקה הוקלטה על ידי "התזמורת של בוהמיה", בניצוחו של פדרו אלקלדה

רקדנים:

רומיאו: איוואנו רוסטי יוליה: מאר באודסון

אמה של יוליה: לסלי טלפורד

אביה של יוליה: תומס קליין

מרקוצ'יו: לואיס מרטין אויה

טיבלט: פטריק דה בנה

האומנת: יוקו טאירה

פאריס: ניקולא מיי

בנווליו: סבסטיאן מרי

אנשי בית-קפולט: לואיסה מריה אריאס, אמיליה יובנוביץ', אנה מריה לופז, רות מרוטו, אלכסנדרה סקוט,

מוריאל רומרו, קארן ולדי, חוסה א. בגריסטן, ניקולו פונטה, דסמונד הרט, ליבי פאניירי

אנשי בית-מונטגיו: אירטשה אנסה, עמנואל ברונסין, אפריקה גוזמן, קתרין הבסקיו,

כריסטינה הורטיגואלה, אליה לוצנו, אנטוניו קלרו, טוני פברה, חסוס פסטור

רומיאו ויוליה

להקת המחול הלאומית של ספרד

ROMEO and JULIET

National Dance Company of Spain

מנהל אמנותי - נאצ'ו דואטו

Artistic Director - Nacho Duato

30/5 - 15/6

פסטיבל ירושלים

ישראל 99 תשנ"ט - אי תמוז תשנ"ט

ISRAEL FESTIVAL 99 JERUSALEM